

V reki Heraklita
riba iznašla je ribo nad ribami,
riba pokleka pred ribo, riba prepeva ribi
in prosi za srečo pri plavanju.

V reki Heraklita
jaz, riba samotna, drugačna od drugih
(čeprav iz lesa in iz kamenja ribjega)
si včasih v tej svoji srebrni lupini
pišem prav majhne ribice,
ki zmedejo noč, da strmi in mežika.

V SPOMIN

Wisława Szymborska

Ljubila sta se v hosti
pod sonci rosnih kapljic,
v lase nabrala listja,
prsti in toplih sapic.

Usmili njunih src se,
o, lastovka nad njima.

Nad jezerom sta listje
kleče si izčesala
in voda kot od zvezdic
od rib se je bleščala.

Usmili njunih src se,
o, lastovka nad njima.

Drevesa na gladini
so kakor dim se vila.
O, lastovka, ne pusti,
da kdaj bi pozabila.

O, lastovka, ti trnje
neba in sidro v zraku,
ti Ikarus dobrotni
in vnebovzetje v fraku,

ti križemgled veselja
in lepopisec urni,
ti zgodnjeptičji gotik,
kazalec v večni uri,

ti žalostno veselje
in trnova tišina,
svetniški sij ljubimcev,
o, bodi dobra z njima.

POGOVOR OČI

Małgorzata Hillar

Brezdomca
s prepolnimi srci
sredi brezčutnih miz in ljudi

Zdaj revna še bolj
ker je s klopce pod krošnjo
prepodil ju mraz

Žarečih oči
govoriva stvari
ki niso zavite v besede

Potapljam se v baje tvojih oči
kot čmrlj kosmati
v vresje

Čutim kako mi gre v ustnice kri
in prsti izžežani iščejo
drago rokó
čutim kako se mi vdaja telo
in ne brani da tvoje oči
mi slačijo krilo ki naju loči

Golo privijaš me k sebi
z zenicami

Ne zaslanjaj oči
me prosiš